

نظام مدیریت فناوری برای استمرار و توسعهٔ مدیریت کیفیت جامع

(مطالعهٔ موردی شرکت صنام)

سید مهدی فرخی

محمد رضا آراستی

چکیده:

تاریخ دریافت: ۹۳/۱۲/۲۳
تاریخ پذیرش: ۹۴/۰۱/۲۳

کیفیت را می‌توان رکن اصلی بقا در فضای کسبوکار دانست و مدیریت کیفیت جامع ساختار نظام یافته‌های است که بر بهبود مستمر تمامی فعالیت‌های درونی یک سازمان تأکید می‌کند. از سویی مدیریت تکنولوژی در سازمان‌های پیشرو به عنوان یک ضرورت در دو سطح استراتژیک و عملیاتی شناخته شده است. در سطح استراتژیک، بیشتر تمرکز بر هم‌راستایی استراتژی کلان سازمان با استراتژی‌های عملیاتی و شناسایی فرایندها در برآورده‌سازی اهداف استراتژیک سازمان است. در سطح عملیاتی، تمرکز بر استفادهٔ بهینه از منابع و سرمایه‌های صرف شده برای تکنولوژی، اطمینان از جاری شدن تکنولوژی در کسبوکار و استفادهٔ بیشینه‌ای از تمامی ظرفیت‌های آن، آماده‌سازی سازمان و فرایندها و منابع انسانی برای جذب بیشینه‌ای تکنولوژی، جلوگیری از دوباره‌کاری‌ها در گروه، هم‌افزایی بین ظرفیت‌ها و مزیت‌های تکنولوژیک، افزایش سرعت شناسایی، انتخاب، جذب و به‌کارگیری تکنولوژی‌های مورد نیاز سازمان است. جامع‌نگری فرایندهای سازمانی با توجه بر خروجی‌های مورد نیاز مشتری در توسعهٔ اهداف سازمانی می‌تواند وجه اشتراک نظام مدیریت فناوری با مدیریت کیفیت جامع به حساب آید. از این‌رو در این تحقیق با پیاده‌سازی نظام مدیریت تکنولوژی در سازمان براساس مدل فال^۱، به شناسایی فرایندهای مؤثر در تحقق محصول در شرکت صنام پرداخته شده است و نقاط قوت و ضعف فرایندها شناسایی و مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. براساس نتایج حاصله، نقاط بهبود مورد شناسایی قرار گرفته و راهکارهای بهبود در فرایند اجرایی، پیشنهاد شده است. همچنین به‌منظور صحه‌گذاری عملکرد، نتایج بدست‌آمده برای مدیران مربوطه ارائه و درنهایت مورد تأیید مدیران ارشد شرکت قرار گرفت. در پایان با توجه به کاربردی بودن مدل فال و فرایند به کارگرفته در این تحقیق، پیشنهادهایی برای به‌کارگیری این مدل به عنوان ابزاری برای نظام کیفیت جامع ارائه شده است.

وازگان کلیدی:

نظام مدیریت فناوری، ارزیابی، مدل فال، مدیریت کیفیت جامع

۳۰ سال اخیر مورد توجه قرار گرفته که مدیریت فناوری یکی از آن‌هاست (Wang & Hong, 2009). مدیریت فناوری به تعبیر ساده شامل برنامه‌ریزی، کسب و به‌کارگیری تکنولوژی‌های مورد نیاز در جهت تحقق اهداف استراتژیک یا عملیاتی سازمانی است. در کنار رهبری کارا و همچنین

(۱) مقدمه

فناوری، یکی از عناصر مهم در تعریف تجارت، بازرگانی و استراتژی رقابتی است و انتظار می‌رود که در قرن ۲۱، رقابت بر پایهٔ فناوری باشد (Sahoo, Banwet, & Momaya, 2011). به‌همین دلیل، حوزه‌های خاصی از مطالعات مدیریت طی

است و همین ملاحظات، باعث طراحی و پیاده‌سازی نظام مدیریت فناوری در این شرکت شده است. در واقع هدف‌گذاری در دستیابی مدیریت کیفیت جامع و تمرکز بر فناوری‌ها و اهمیت پیاده‌سازی ساختار و فرایندهای مناسب مدیریت تکنولوژی موجب شده تا این شرکت به سیستم مدیریت تکنولوژی خود بیشتر توجه کند.

۲) اهداف و سئوالات تحقیق

در این مقاله سعی شده است با ارائه‌ی روشی علمی و تمرکز بر دیدگاه مدیریت فناوری، بتوان یکپارچگی هدفمندی بین فرایندها، فناوری‌ها و نیازمندی مشتری ایجاد کرد. بنابراین، می‌توان اینگونه بیان کرد که:

- هدف اصلی این تحقیق، پیاده‌سازی نظام‌مند مدیریت فناوری در یک شرکت صنعتی است. از سویی با توجه به دیدگاه جامع در نظام مدیریت فناوری، می‌توان سئوالات این تحقیق را به شرح زیر بیان کرد:
- کدام حوزه‌ی فناوری تأثیر بیشتری در کسب‌وکار سازمان دارد؟
- رابطه‌ی بین فرایندهای تکنولوژیک در یک سیستم یکپارچه چگونه است؟

۳) بررسی مبانی نظری تحقیق

شاید در حال حاضر بهره‌گیری مؤثر از فناوری، مهم‌ترین موضوع پیش روی شرکت‌های فناوری محور باشد و به طور اطمینان این روند در آینده تشدید خواهد شد. مطابق نظر "طارق خلیل" فناوری عبارت است از مجموعه روش‌ها، ابزار، فرایندها و دانشی که برای انجام کاری استفاده می‌شود تا بتوان آن را به سهولت و با توانایی بالا انجام داد؛ به عبارتی دیگر جهت رفع یک نیاز استفاده می‌شود و تا زمانی که نیاز مربوط را رفع نکند، فناوری محسوب نمی‌شود

داشتن کارکنان بالنگیزه و توانمند، فناوری یکی از عوامل اساسی در سازمان‌های مدرن است که نقشی استراتژیک در ایجاد مزیت رقابتی ایفا می‌کند؛ این امر بسیار حائز اهمیت است که فناوری سازمان به‌طور صحیح و مقتضی مدیریت شود، بهنحوی که سازمان به وضعیت رقابتی و کارایی دست پیدا کند (Li-Hua, 2007).

از سویی سازمان بهره‌وری آسیا^۱ طی مقاله‌ای که در دسامبر سال ۲۰۰۰ میلادی به رشتۀ تحریر درآورده است، مدیریت کیفیت جامع را "روش متفاوت در نحوه نگرش به شیوه‌ی مدیریت تعریف می‌کند." این امر یک نوع فرهنگ مشارکتی را توسعه می‌بخشد که هر یک از کارکنان می‌توانند در تصمیم‌گیری‌ها حضور داشته باشند، به عبارت دیگر مدیریت کیفیت فراگیر، یک استراتژی سازمانی است که می‌تواند از طریق به کارگیری روش‌های کیفی، خدمات و تولیدات، با کیفیت بالا به مشتریان ارائه می‌کند. بر این اساس می‌توان مدیریت کیفیت جامع را دارای سه ویژگی: تمرکز بر مشتری‌ها، تمرکز بر فرایندها (تفکر سیستماتیک) و ارتقای مستمر عملکرد (کیفیت) دانست. بنابراین، توجه به رویکرد استراتژیک، ایجاد و پایش فرایندهای منظم و یکپارچه و تمرکز بر دستیابی به خروجی مورد نیاز مشتری، می‌تواند به عنوان وجه اشتراک نظام مدیریت فناوری و مدیریت کیفیت جامع دانست.

شرکت صنام با بیش از ۳۰ سال تجربه در جهت نیل به خودکفایی صنعتی کشور، هم‌اکنون به دلیل ساخت مجموعه‌ها و قطعه‌های حساس و پیچیده در ردیف یکی از مهم‌ترین مراکز صنعتی کشور به شمار می‌آید. این شرکت در طول ۱۰ سال گذشته با یک تغییرات اساسی در بازارهای داخلی و خارجی مواجه بوده است. خواستها و انتظارات مشتریان در دو بعد کیفیت و نوآوری، رشد چشمگیری داشته‌اند و به همین دلیل رویکرد تولیدمحور به تدریج جای خود را به رویکرد مشتری‌مدار و توسعه‌ی کیفیت داده

(خلیل: ۱۳۹۳). توانمندی‌های کلیدی بنگاه در زمینه‌ی فناوری، شامل مجموعه‌ای از مهارت‌های متمایز (که در سرمایه‌ی انسانی سازمان قرار دارد) و دارایی‌های خاص (فناوری‌های پیشرفته‌ی تولید، سیستم‌های اطلاعات، تولید با رایانه و ...) است که زیربنای مزیت رقابتی سازمان هستند (Jordan, Watkins, & Fleming, 2003) مدیریت فناوری یعنی توانایی ایجاد درکی متقابل میان تجارت و فناوری، شناخت محدودیت‌های فرایند برنامه‌ریزی راهبردی و به کارگیری فناوری به عنوان بخشی از فرایند برنامه‌ریزی استراتژیک (Jordan, Watkins, & Fleming, 2003). بنابراین، مدیریت فناوری را می‌توان به عنوان بخشی از مدیریت استراتژیک نیز در نظر گرفت. در واقع مدیریت فناوری، سیستمی است که خلق، کسب و به کارگیری فناوری را ممکن می‌سازد (Kurokawa, Pelc, & Fujisue, 2005). وایت و برتون (۲۰۰۷) مدیریت فناوری را رابط رشته‌های مختلف برای برنامه‌ریزی، توسعه، پیاده‌سازی، نظارت و کنترل قابلیت‌های فناورانه برای شکل‌دهی و اجرای اهداف استراتژیک سازمان تعریف می‌کنند (White & Bruton, 2007). لیندسای¹ در قالب یک دستورالعمل جامع، ارزیابی سازمان را از دیدگاه تکنولوژی به صورت زیر مورد بررسی قرارداده است (Lindsay, 1999):

۱. شناسایی و ارزیابی منابع و توانمندی‌های تکنولوژیک سازمان،
۲. ارزیابی بازار بالقوه و بالفعل تکنولوژیک سازمان،
۳. ارزیابی موقعیت رقابتی سازمان در تکنولوژی‌هایش،
۴. پی‌بردن به این نکته که سازمان چگونه می‌تواند با توسعه و بهره‌گیری از تکنولوژی‌های خود، مزیت‌های رقابتی پایه را ایجاد کرده و از آن‌ها محافظت کنند.

"اسکیل‌بک"² مدلی را برای ارزیابی نظام مدیریت فناوری در سازمان ارائه کرده است که بر مبنای مدل Gregory استوار است. او معتقد است، مدلی که ارائه کرده است، می‌تواند برای ارزیابی نظام مدیریت

فناوری در سازمان‌های تکنولوژی محور به کاررفته و باید به چهار نیاز پاسخ گوید:

- الف) نیاز به شناسایی سطوح مختلف مدیریت فناوری در سازمان،
- ب) نیاز به برقراری ارتباط میان فعالیت‌های مدیریت فناوری و فعالیت‌های عادی سازمان،
- پ) نیاز به تعریف مرزها و ارتباط سطوح مختلف و ارتباط فعالیت‌های مدیریت فناوری،
- ت) نیاز به برقراری ارتباط میان فعالیت‌های مدیریت فناوری و چرخه‌ی عمر تکنولوژی (Skilbeck & Cruickshank, 1997

فال و همکارانش، طی مقاله‌ای که در سال ۱۹۹۸ به چاپ رسیده است؛ رویه‌ای جهت ارزیابی نظام مدیریت فناوری در یک بنگاه اقتصادی تحت عنوان "فرایند ارزیابی مدیریت فناوری" ارائه کرده‌اند. او اهداف ارزیابی فرایند مدیریت فناوری را بدین شرح ذکر می‌کنند:

- الف. ایجاد چارچوبی برای ارتباط‌دادن بین تکنولوژی و نیازهای کسب‌وکار،
- ب. شناسایی موضوعات حیاتی مدیریت فناوری در شرکت،
- ج. ارزیابی فرایندهای مهم مدیریت فناوری در حوزه‌های مورد علاقه‌ی سازمان،
- د. شناسایی نقاط قوت و ضعف و شناسایی بهترین نمونه برای الگوبرداری،
- ه. ارائه‌ی پیشنهاد در قالب برنامه‌های اجرایی برای بهبود فرایندهای مهم مدیریت فناوری (Phaal, C.J.P., & D.R., 2000).

مدیریت کیفیت جامع، فلسفه‌ای مدیریتی است که با به کارگیری روش‌های بهبود مستمر، سعی در استفاده‌ی بهینه از فرصت‌های موجود و منابع در دسترس برای افزایش کیفیت با محور قراردادن رضایت مشتری (اعم از خریداران و کارکنان بخش‌های داخلی) دارد (Torbica & Stroh, 1999). در این فرهنگ هر فرد در هر واحدی که کار کند دارای دو نقش است: یا

1. Lindsay
2. Skilbeck

۱. تعهد مدیریت،
۲. سنجش کیفیت براساس ارزیابی مقایسه‌ای،
۳. مدیریت فرایند،
۴. طراحی محصول،
۵. آموزش کارکنان و توانمندسازی،
۶. مدیریت کیفیت فروش،
۷. درگیری و رضایت مشتری (Motwani, 2003).

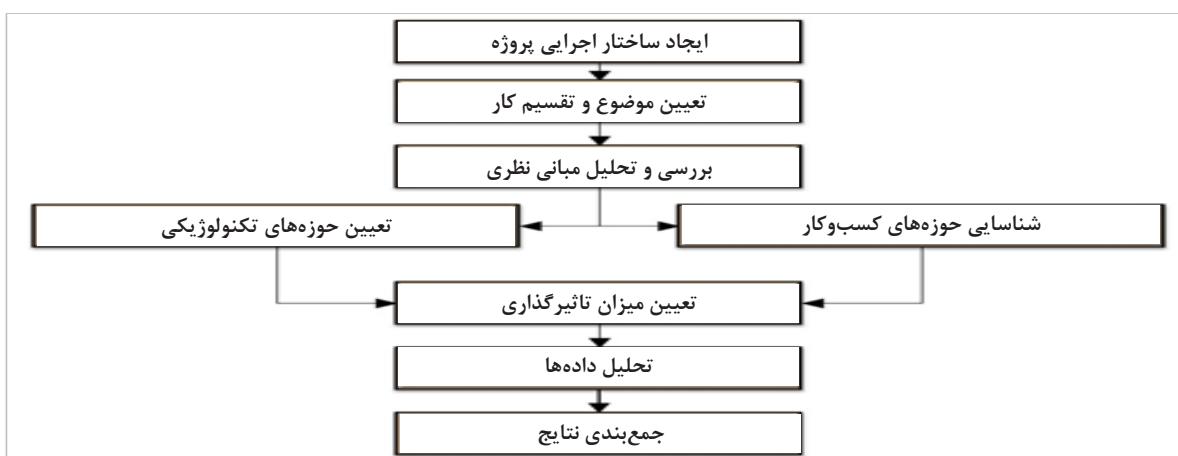
به همکار خود خدمات و تولیدات ارائه می‌دهد یا دریافت‌کننده‌ی خدمات و تولیدات به فرد دیگری است یا هر دو، به عبارت دیگر هم مشتری و هم ارائه‌دهنده‌ی کالا یا خدمات است (baner, 2009). برابر تعاریف اعلام شده در استاندارد ایزو ۹۰۰۰، اصول مدیریت کیفیت را می‌توان در هشت بُعد مورد ارزیابی قرار داد که عبارت‌اند از:

۱. تمرکز بر مشتری،
۲. رهبری در مدیریت،
۳. مشارکت کارکنان،
۴. رویکرد فرایندی،
۵. رویکرد سیستمی به مدیریت،
۶. بهبود مستمر،
۷. تصمیم‌گیری براساس واقعیت‌ها،
۸. ارتباط سودمند و دوطرفه با تأمین‌کنندگان.

بر همین اساس مطابق نظر موتوانی، می‌توان هفت شاخص را برای عملکرد مدیریت کیفیت جامع در نظر گرفت. این شاخص‌ها عبارت‌اند از:

۴) فرایند اجرایی تحقیق

با بررسی مدل‌های ارائه‌شده توسط صاحب‌نظران فوق، مشخص شد که دو عامل جامعیت در شناسایی فرایندها و تعیین میزان تأثیر آن‌ها بر حوزه‌های کسب‌وکار از اهمیت برخوردار هستند. همچنین شناسایی فناوری‌های هر فرایند و روابط بین آن‌ها سبب می‌شود تا طرح جامعی از پارامترهای مؤثر در مدیریت فناوری حاصل شود. بدین منظور مدل اجرایی تحقیق به شکل زیر در نظر گرفته شده است:

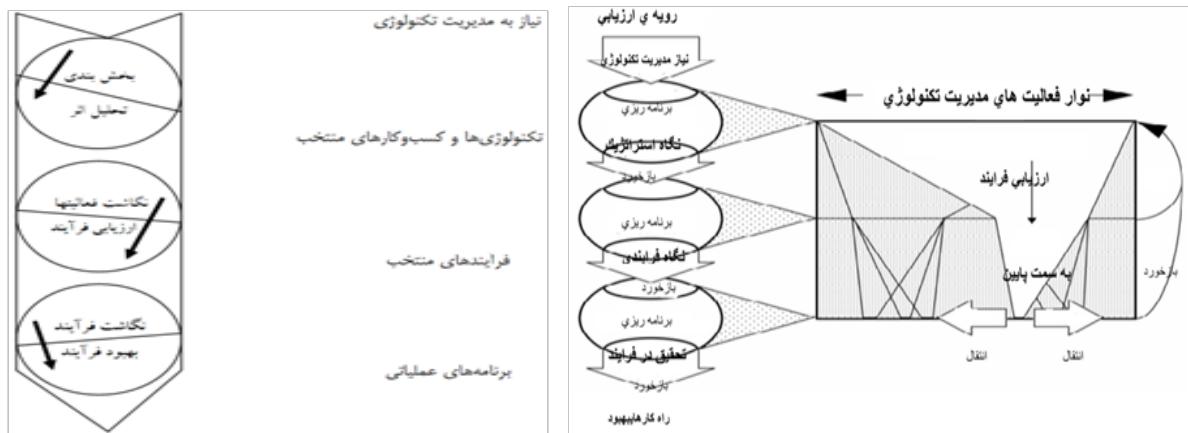

شکل ۱: ساختار اجرایی پروژه

انجام می‌گیرند، در سه سطح استراتژیک، فرایندهای مدیریت فناوری و روابط بین آن‌ها تمرکز می‌کند. هریک از این سطوح شامل مجموعه‌ای از فنون و ابزارهای مربوطه است که در ادامه‌ی هریک از مراحل سه‌گانه‌ی فوق مورد بررسی قرار می‌گیرد. شکل (۲) رویه‌ی ارزیابی فرایند مدیریت فناوری را با رویکرد بالا به پایین نشان می‌دهد.

۱-۴) ویژگی‌های مدل فال برای ارزیابی نظام مدیریت فناوری

مدل فال به فانکشن‌های مدیریت فناوری (شامل شناسایی، انتخاب، اکتساب، بهره‌برداری و حفاظت) که توسط گریگوری (۱۹۹۵) ارائه شده، به صورت فرایندی نگاه می‌کند و در ارزیابی خود به جای تمرکز بر فعالیتها، به فرایندهایی که این فعالیتها در آن‌ها

شکل ۲: رویه‌ی ارزیابی مدیریت تکنولوژی (سمت راست) و مدل TMAP ارائه شده توسط فال (سمت چپ)

دقیق‌تر قرار گیرند. واحد کسب‌وکار بر حسب حوزه‌های تکنولوژی و حوزه‌های کسب‌وکار، بخش‌بندی و اثر هر حوزه‌ی تکنولوژی بر هر حوزه‌ی کسب‌وکار بر حسب ارزش، تلاش و خطر، ارزیابی می‌شوند (Phaal, C.J.P., & D.R., 2000). نگاه استراتژیک، مشابه روش‌های ارائه شده توسط میشل (۱۹۸۵) و دیوت (۱۹۹۶) است و به شناسایی حوزه‌های تکنیکی و کسب‌وکار مناسب برای ارزیابی بیشتر کمک می‌کند. در این بررسی، بنگاه با استفاده از یک ماتریس ساده، حوزه‌های تکنولوژی خود را به حوزه‌های کسب‌وکار ربط می‌دهد. در واقع این ماتریس نشانگر شبکه‌ی تکنولوژی-کسب‌وکار بنگاه خواهد بود.

شکل (۲) نشان می‌دهد که چگونه سطح استراتژیک و سطح فرایندی، هرکدام به چندین حوزه برای ارزیابی با جزئیات بیشتر منجر می‌شوند. بازخوردهای هر حوزه، دیدگاه‌های فرایندی و استراتژیک به هم مرتبط می‌کند و انتقال مناسب نتایج به سایر حوزه‌های تکنولوژی و کسب‌وکار را امکان‌پذیر می‌کند و قلمرو به کارگیری رویه‌ی ارزیابی، واحد کسب‌وکار است.

۱-۱) سطح نخست: نگاه استراتیک

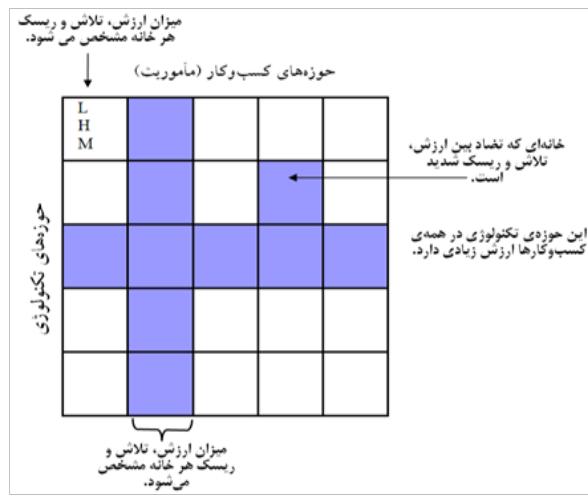
در این مرحله چارچوبی برای ارتباط بین تکنولوژی و اهداف کسبوکار تعریف می‌شود. بدین ترتیب واحدهای کسبوکار یا واحدهای تکنولوژی استراتژیک شناسایی می‌شوند تا در مراحل بعدی مورد ارزیابی

حوزه‌های کسب و کار	B1	B2	...	Bm
حوزه‌های تکنولوژی	T1			
	T2			
...				
Tn				

جدول ۱: تلاقي حوزه‌های تکنولوژي و حوزه‌های کسب و کار در یک بنگاه (فال-۲۰۰۰)

زوج مرتب حوزه‌های تکنولوژی- کسب‌وکار است که مهم‌ترین حوزه‌های کسب‌وکار را به مهم‌ترین توانمندی‌های تکنولوژیک بنگاه گره می‌زنند. برای این منظور ابتدا لازم است اثر حوزه‌های تکنولوژی بر حوزه‌های کسب‌وکار مورد بررسی قرار گیرند که از طریق ارزیابی ارزش، تلاش و ریسک صورت می‌پذیرد.

حوزه‌های کسب و کار را می‌توان بر مبنای محصولات یا خدمات بنگاه شناسایی و تعیین کرد. حوزه‌های تکنولوژی متشکل از مجموعه‌های از تکنولوژی‌ها یا مهارت‌های تکنولوژیک مرتبط به یکدیگر هستند که محصولات یا خدمات یا فرایندهای بنگاه بر مبنای آن‌ها قرار دارند. هدف از بررسی استراتژیک در ارزیابی مدیریت فناوری، شناسایی، و انتخاب تعداد محدودی

شکل ۳: ماتریس رتبه‌بندی ارزش، تلاش و ریسک تکنولوژی- کسب و کار (فال-۲۰۰۰)

با توجه به ماتریس فوق، بررسی رتبه‌بندی ارزش هر تکنولوژی در هر یک از حوزه‌های کسب و کار (ماموریت)، سهم تکنولوژی را در آن حوزه مشخص می‌کند (مثلاً تکنولوژی‌هایی که موجب مزیت رقباًتی می‌شوند و آن‌هایی که اهمیت کمتری دارند، مشخص می‌شوند). حوزه‌هایی از تکنولوژی که ارزش زیاد یا کمی در کسب و کارها (ماموریت‌های) گوناگون دارند، مشخص می‌شوند (این موضوع هنگامی که بخواهیم از هم‌افزایی تکنولوژیک بین حوزه‌های کسب و کار بهره‌مند شویم، اهمیت زیادی می‌یابد). سپس خانه‌هایی از ماتریس که بین ارزش، تلاش و ریسک آن‌ها همانگی وجود ندارد، مشخص شده و مورد بررسی دقیق‌تر قرار می‌گیرند. مثلاً حوزه‌هایی که می‌توانند ارزش زیادی ایجاد کنند، ولی تلاش کافی در آن‌ها صورت نگرفته، مشخص می‌شوند. درنهایت ارزیابی‌های فوق به تعیین حوزه‌های مهم تکنولوژی کسب و کار می‌انجامد. این حوزه‌های مهم عبارت‌اند از حوزه‌هایی که تکنولوژی ارزش بسیاری برای کسب و کار دارد ولی تلاش متناسبی برای توسعه‌ی آن در حوزه مذکور انجام نگرفته است یا بین تلاش و ریسک ترتیب بر زوج مرتب تکنولوژی و کسب و کار توازن لازم برقرار نیست. به عبارت دیگر، خانه‌هایی از ماتریس انتخاب می‌شوند که در برگیرنده‌ی مقولاتی باشند که دغدغه‌های بنگاه را تشکیل می‌دهند.

ارزش: یعنی میزان اهمیت هر حوزه‌ی تکنولوژی برای هر حوزه‌ی کسب و کار (ماموریت): ارزیابی ارزش تکنولوژی برای هر حوزه‌ی کسب و کار (ماموریت)، از طریق رتبه‌بندی حوزه‌ی تکنولوژی بر حسب مزیت رقباًتی که برای آن کسب و کار فراهم می‌آورند، انجام می‌شود. در این راستا، سهم هر حوزه‌ی تکنولوژی در سودآوری، سهم بازار، فروش و غیره می‌تواند مبنا قرار گیرد. در سازمان‌های ماموریت‌گرا، سهم هر حوزه‌ی تکنولوژی در تحقق ماموریت را می‌توان مبنا قرار داد.

تلاش: عبارت است از میزان مصرفی در هر حوزه‌ی تکنولوژی برای هر حوزه‌ی کسب و کار، ارزیابی تلاش برای هر حوزه‌ی کسب و کار، از طریق رتبه‌بندی حوزه‌ی تکنولوژی بر حسب تلاش‌های انجام‌شده (مثلاً میزان سرمایه‌گذاری، ساعت کار نیروی انسانی، یا تعداد پروژه‌های مربوط به آن حوزه) صورت می‌گیرد.

ریسک: عبارت است از میزان خطر و دشواری توسعه یا به کارگیری هر حوزه‌ی تکنولوژی در راستای نیازهای هر حوزه‌ی کسب و کار، ارزیابی ریسک برای هر حوزه‌ی کسب و کار، از طریق رتبه‌بندی حوزه‌های تکنولوژی بر حسب ریسک موجود در آن‌ها (مثلاً عدم قطعیت‌های فنی یا تجاری) انجام می‌شود.

رتبه‌بندی بدین صورت است که به نوبت برای هر یک از حوزه‌های کسب و کار (ماموریت)، میزان ارزش، تلاش و ریسک هر حوزه‌ی تکنولوژی با واژه‌های زیاد (H)، متوسط (M)، کم (L) و اثر (-) تقسیم می‌شوند. هرجا که ممکن باشد، این رتبه‌بندی‌های نسبی با داده‌های مستقل (همچون سرمایه‌گذاری در تحقیق و توسعه، هزینه‌ی نیروی انسانی و غیره) تکمیل می‌شوند. بخش‌بندی بنگاه و رتبه‌بندی ارزش، تلاش و ریسک به تکمیل ماتریس تکنولوژی کسب و کار (ماموریت) منتهی می‌شود. هریک از خانه‌های این ماتریس، میزان ارزش، تلاش و ریسک یک حوزه‌ی تکنولوژی را در ارتباط با یک حوزه‌ی کسب و کار (ماموریت) نشان می‌دهد. شکل

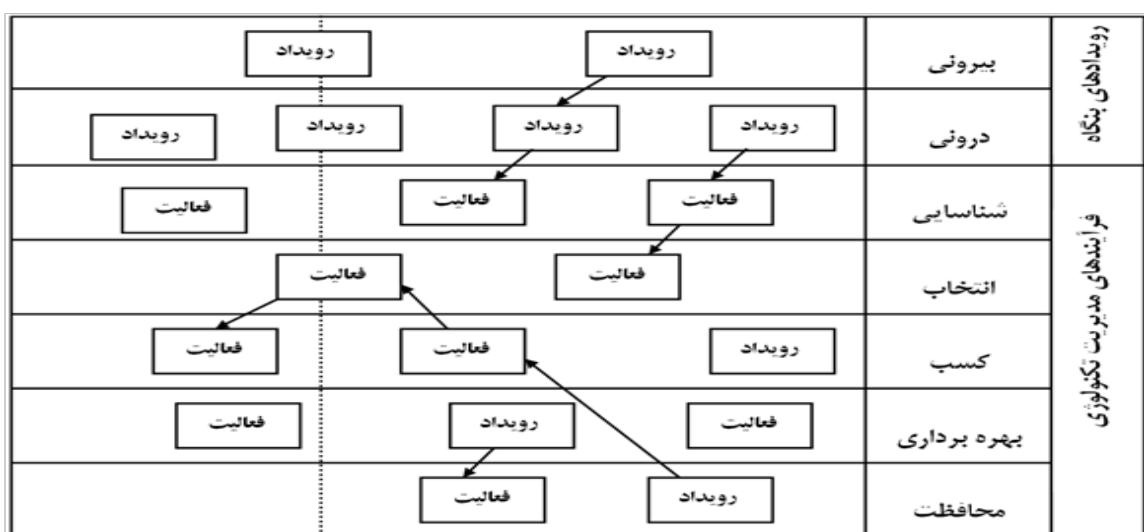

۲-۱-۴) سطح دوم: بررسی فرایندهای مدیریت

تکنولوژی

این مرحله بر نواحی کسبوکار تکنولوژی انتخاب شده در مرحلهٔ قبلی تمرکز می‌کند. در این مرحله فعالیت‌های مدیریت تکنولوژی (شامل شناسایی، انتخاب، اکتساب، بهره‌برداری و محافظت) بر مبنای رویکرد فرایندی در هر یک از نواحی کسبوکار به تصویر کشیده شده و ارزیابی می‌شوند. این کار منجر به شناسایی فرایندهای مهم جهت ارزیابی‌های دقیق‌تر می‌شود. در این مرحله، فعالیت‌های مدیریت تکنولوژی در حوزه‌های منتخب (زوج مرتب تکنولوژی - کسبوکار) از نگاه فرایندی مورد ارزیابی قرار می‌گیرند و از این طریق زمینه برای پی‌بردن به عملکرد مدیریت تکنولوژی در هر حوزه‌ی منتخب

و نیز فرصت‌های بهبود، فراهم می‌شود. در این زمینه، ابتدا حوزهٔ تکنولوژی به زیرتکنولوژی‌های آن که شالوده‌ی آن حوزه را تشکیل می‌دهند، تقسیم می‌شود. سپس این سئوال اساسی در ارتباط با هر یک از تکنولوژی‌ها مطرح می‌شود که "برای اینکه تکنولوژی مورد نظر در حوزهٔ کسبوکار منتخب ارزش ایجاد کند، کدام فرایند از فرایندهای مدیریت تکنولوژی اثربخش‌تر است؟" و با درجات زیاد (H)، متوسط (M) و کم (L) رتبه‌بندی می‌شوند. در قدم بعد، باید عملکرد بنگاه در ارتباط با هر تکنولوژی - حوزهٔ کسبوکار مورد ارزیابی قرار گیرد. برای این منظور از ماتریس رویدادها- فعالیت‌ها (شکل ۴) استفاده می‌شود.

شکل ۴: ماتریس رویدادها- فعالیت‌ها (فال-۲۰۰۰)

بوده است؟ منشأ معمولاً یک رویداد است ولی می‌تواند یک فعالیت ماقبل در فرایند نیز باشد. درنهایت فرایندهایی از مدیریت تکنولوژی در ارتباط با هر زوج مرتب تکنولوژی - حوزهٔ کسبوکار انتخاب می‌شوند که درجه‌ی اثربخشی بالایی در عملکرد زوج مرتب داشته باشند ولی به اندازه‌ی کافی به آن‌ها توجه‌نشده است.

۳-۱-۴) سطح سوم: بررسی دقیق و تفحص در فرایندها

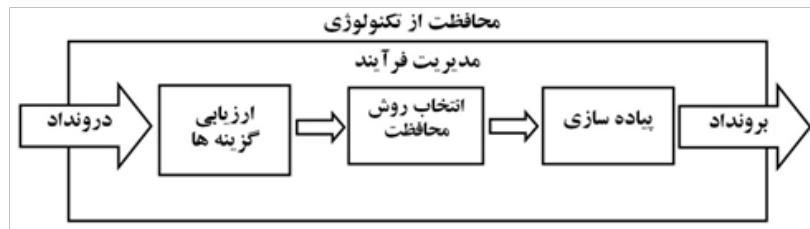
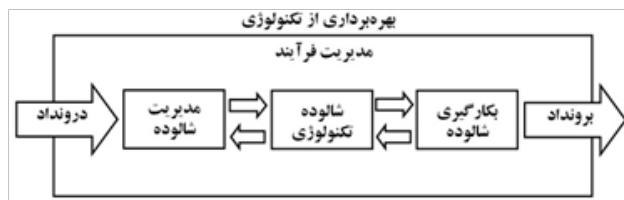
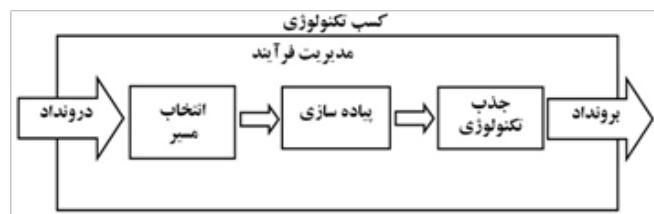
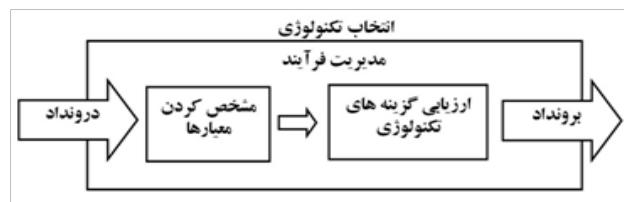
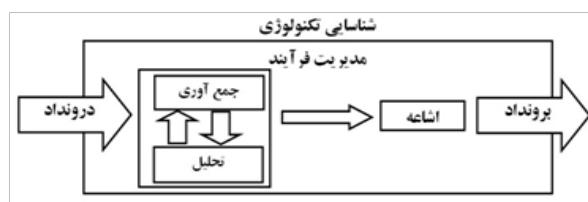
همان‌طور که از عنوان این مرحله پیداست، هدف

در این ماتریس قسمت فوقانی به رویدادهای اختصاص دارد که منشأ شروع فرایندهای مدیریت تکنولوژی هستند و قسمت زیرین به فعالیت‌هایی که در ارتباط با فانکشن‌های پنج گانه‌ی مدیریت تکنولوژی در بنگاه انجام شده‌اند، با ذکر تاریخ انجام، اشاره می‌کند. بدین ترتیب مشخص خواهد شد که اولاً آیا در ارتباط با زوج مرتب تکنولوژی حوزهٔ کسبوکار، فانکشن‌های مدیریت تکنولوژی انجام گرفته‌اند؟ ثانیاً در ارتباط با هر فانکشن دقیقاً چه فعالیتی صورت گرفته است و منشأ شروع آن فعالیت چه

در این روش اجزای مختلف فرایند شناسایی می‌شوند، عملکرد آنها مورد ارزیابی قرار می‌گیرد و درنهایت برنامه‌های اجرایی مناسب برای بهبود فرایند تدوین می‌شوند.

برای اساس، در گام اول لازم است تا فرایندهای مدیریت تکنولوژی به زیرفعالیت‌های زیر تقسیم شوند. شاید استفاده از ماتریس رویدادها / فعالیتها در شناسایی فعالیت‌های هر فرایند مفید باشد.

بررسی دقیق‌تر وضعیت بنگاه در هر یک از فرایندهایی است که در مرحله‌ی قبل به عنوان فرایندهای منتخب تعیین شده‌اند. بدین‌ترتیب فعالیت‌هایی که به درستی انجام می‌شوند، در بنگاه اشاعه می‌باشد و برای فعالیت‌هایی که مؤثر نیستند، طرح بهبود تهیه می‌شود. در این مرحله روش‌هایی جهت به تصویر کشیدن و ارزیابی اثربخشی فرایندهای مدیریت تکنولوژی (انتخاب شده در مرحله‌ی دوم) به وسیله‌ی مقایسه با مدل‌های عمومی فرایند به دست می‌آید.

شکل (۵) فرایندهای عمومی پنج‌گانه‌ی مدیریت تکنولوژی (فال-۲۰۰۰)

البته پیش از ترسیم فرایندها و برای تشخیص دقیق فعالیت‌های هر فرایند، لازم است تا نسبت به نوع فعالیتی که در ارتباط با هر فرایند در بنگاه انجام می‌شود، تصمیم‌گیری کنیم؛ برای این منظور جدول (۲) می‌تواند به عنوان راهنمای عمل کند.

محافظت	بهره‌برداری	کسب	انتخاب	شناسایی	
(رویکرد رقباتی)	(مسیر بهره‌برداری)	(نوع منبع)	(افق تصمیم)	(نوع اطلاعات)	
رویکردهای پیش‌دستانه	لیسانس/ بیرونی	خرید خارجی	پیش‌بینی تکنولوژی	ردگیری	کنشی یا بیرونی
-	درون بنگاهی	انتقال از خارج	سبد تکنولوژی	پایش	باکنشی درونی
-	توسعه‌ی محصول با فرایند جدید	توسعه‌ی مشارکتی	طرح ریزی تکنولوژی (انتخاب پژوهش)	ترازیابی فنی	
-	توسعه‌ی تدریجی	انتقال داخلی	تکنولوژی محصول یا فرایند جدید	خلق مفهوم جدید (نوواری)	
رویکردهای تدافعی	بهبود تأمین‌کنندگان با مشتریان	توسعه‌ی داخلی	حل مسئله‌ی فوری	جمع آوری داده‌های خاص	

جدول ۲: دسته‌بندی فعالیت‌های حاصل از ترسیم نمودار فعالیت

در شرکت صنام، شامل یک کارگاه آموزشی و چهار جلسه بحث و بررسی بود. شرکت‌کنندگان در این جلسات را مدیر ارشد شرکت و معاونت‌های فنی، تصمین‌کیفیت و طرح‌برنامه از شرکت صنام، به همراه تیمی از دانشکده‌ی مدیریت و اقتصاد دانشگاه صنعتی شریف تشکیل دادند. اولین قدم، به شناسایی حوزه‌های کسب‌وکار^۱ شرکت صنام اختصاص داشت. این مهم به روش طوفان فکری صورت گرفت. ابتدا از سه منظر به حوزه‌های کسب‌وکار شرکت صنام نگاه، و پیشنهادهای زیر مطرح شد.

الف: تقسیم‌بندی براساس بازار که شامل موارد زیر است:

- حوزه‌ی سلاح‌ها و تجهیزات شکاری،

• حوزه‌ی قطعات خودرویی (پمپ هیدرولیک، اویل پمپ و ...)،

- حوزه‌ی سلاح‌ها و تجهیزات ورزش تیراندازی،

- حوزه‌ی تجهیزات و سلاح‌های پلیسی،

• حوزه نفت و گاز (کیتCNG، نیروگاه و ...).

ب: تقسیم‌بندی براساس محصول که شامل موارد زیر است:

- انواع سلاح‌ها و تجهیزات شکاری،

- انواع سلاح‌ها و تجهیزات ورزش تیراندازی،

- انواع تجهیزات و سلاح‌های پلیسی،

نتایج حاصل از گام‌های ترسیم فعالیت/ فرایند و ارزیابی فرایند (در مرحله تحقیق در فرایند)، مبنایی برای شناسایی حوزه‌های اولویت‌دار بهبود و توسعه و نیز مبنایی برای انتقال و اشاعه‌ی بهترین عملکردها فراهم می‌آورد. بهتر است این مرحله با مشورت افراد مناسبی از درون بنگاه، جهت تهیه‌ی طرح‌های اقدام برای بهبود یا توسعه‌ی فرایند، انجام شود. فرایندهایی نیاز به بازنگری و بهبود دارند که در آن‌ها یکی از موارد زیر با مشکل روی رو باشد:

- در مورد دروندادها: روش‌بودن نیازها،

- در مورد فرایند: مدیریت صحیح فرایند،

- در مورد بروندادها: بهره‌برداری مناسب از نتایج.

در هر مورد، عوامل غالبی که بر اثربخشی فرایند تأثیر می‌گذارند، ثبت‌شده و نقاط قوت و ضعف هر فرایند شناسایی می‌شود. بدین ترتیب فرایندهایی از مدیریت تکنولوژی به عنوان اولویت بهبود یا اشاعه در سازمان انتخاب می‌شوند که بیشترین اثربخشی را در عملکرد زوج مرتب تکنولوژی حوزه‌ی کسب‌وکار دارند و درنتیجه بهبود آن‌ها باعث افزایش قدرت رقابت‌پذیری بنگاه خواهد شد.

۲-۴) ارزیابی نظام مدیریت تکنولوژی در شرکت صنام

۱-۲-۴) ارزیابی سطح نخست: نگاه استراتژیک

بخش اصلی این مرحله از ارزیابی نظام مدیریت تکنولوژی

هر پنج فانکشن مدیریت تکنولوژی به طور کامل در مازول‌ها انجام نمی‌پذیرند، تأیید نشد و سرانجام تقسیم‌بندی براساس بازار بند (الف) با کمی تعديل، و ادغام حوزه‌های تولیدات خودرویی (پمپ هیدرولیک، فیوزکات و اوت اویل پمپ و...) و تولیدات نفت و گاز (کیت CNG، نیروگاه و ...) مورد تأیید قرار گرفت. لیست نهایی حوزه‌های کسب‌وکار شرکت صنام در جدول (۳) آمده است. در قدم بعدی باید حوزه‌های تکنولوژی مرتبط با کسب‌وکارهای شرکت صنام مورد شناسایی قرار می‌گرفتند. برای این منظور به کمک روش طوفان فکری حوزه‌های تکنولوژی زیر استخراج شد:

- حوزه‌ی تکنولوژی ساخت لوله‌ی سلاح‌ها،
- حوزه‌ی تکنولوژی طراحی و ساخت ادوات،
- حوزه‌ی تکنولوژی طراحی سلاح‌های شکاری، ورزشی و پلیسی،
- حوزه‌ی تکنولوژی شکل‌دهی فلزات،
- حوزه‌ی تکنولوژی بسته‌بندی و نگهداری
- حوزه‌ی تکنولوژی فرایندهای سازمانی^(۱) (برنامه‌ریزی، مدیریت پروژه IT، بازاریابی و...).

در قدم سوم حوزه‌های تکنولوژی با حوزه‌های کسب‌وکار تلاقی داده شدند. هدف آگاهی از اثر حوزه‌های تکنولوژی در هر یک از کسب‌وکارهای سه‌گانه شرکت صنام بود.

- انواع ابزارآلات صنعتی،
- انواع مجموعه‌ها و قطعات نفتی و گازی،
- خدمات آزمایشگاهی.

ج: تقسیم‌بندی براساس سیستم مازولاریتی که شامل موارد زیر است:

- مازول ۱: تولید قطعات (فرایند ماشین‌کاری)، تولید و مونتاژ سلاح‌های پلیسی،
- مازول ۲: تولید قطعات (فرایند پرسکاری و جوشکاری) تولید و مونتاژ سلاح‌های ورزشی،
- مازول ۳: تولید قطعات پلاستیکی و چوبی، خدمات عملیات حرارتی و پوشش‌دهی،
- مازول ۴: مونتاژ سلاح‌های شکاری، و تست محصولات،
- مازول ۵: تولید و مونتاژ قطعات خودرویی، پمپ هیدرولیک و...،
- مازول ۶: تولید ادوات و فرمان‌های مورد نیاز، خدمات ابزارسازی.

در تقسیم‌بندی حوزه‌های کسب‌وکار، از بین سه دسته‌بندی فوق برای طبقه‌بندی کسب‌وکار، تقسیم‌بندی براساس محصول بند (ب) به علت تنوع در تولیدات و محصولات و عدم امکان بررسی و هم‌پوشانی وظایف مدیریت تکنولوژی در همه‌ی محصولات، مورد توجه واقع نشد و حذف شد. تقسیم‌بندی براساس مازولاریتی بند (ج) نیز به علت وابستگی مازول‌ها و شرکت‌های زیر مجموعه‌ی صنام به یکدیگر و اینکه

پلیسی			ورزشی			شکاری			حوزه‌های کسب‌وکار		
ارزش	تلاش	ریسک	ارزش	تلاش	ریسک	ارزش	تلاش	ریسک	حوزه‌های تکنولوژی		
۱۰	۱۰	۱۰	-	-	-	۱۰	۱۰	۱۰	تکنولوژی ساخت لوله		
۱۰	۴	۱۰	۱	۱	۱۰	۱۰	۴	۱۰	تکنولوژی طراحی (سلاح و ادوات)		
۴	۱۰	۴	۴	۴	۴	۴	۴	۴	تکنولوژی ساخت قطعات سلاح		
۱	۱۰	۴	۴	۴	۱	۱	۴	۴	تکنولوژی عملیات حرارتی و پوشش‌دهی		
۴	۴	۴	۴	۴	۴	۴	۱۰	۴	تکنولوژی مونتاژ و بسته‌بندی		
۴	۴	۴	۱۰	۱۰	۴	۱	۱۰	۴	تکنولوژی تست		
۱۰	۱	۴	۱۰	۴	۴	۴	۴	۱۰	مدیریت سفارش‌ها (برنامه‌ریزی، فروش، صادرات، انتبارداری و...)		
۱۰	۱	۴	۱۰	۴	۴	۱۰	۱۰	۱۰	مدیریت تأمین (خرید، ساخت خارج)		

جدول ۳: تلاقی حوزه‌های تکنولوژی با حوزه‌های کسب‌وکار

۱. در این بخش تکنولوژی‌های فرایندهای سازمانی را به دو دسته تقسیم کرده‌ایم:
 (الف) تکنولوژی مدیریت سفارشات که شامل تکنولوژی‌های مورد استفاده در برنامه‌ریزی و کنترل تولید و موجودی، مدیریت پروژه، فروش و بازاریابی (داخلی و بین‌المللی)، اینبارداری و... است.
 (ب) تکنولوژی تأمین که شامل تکنولوژی‌های مورد استفاده در خرید (داخلی و بین‌المللی)، زنجیره‌ی تأمین، عقد قراردادها و چانه‌زنی و... است.

«ارزش»، ارزیابی‌ها ادامه داده شود. به همین منظور برای هر پارامتر زیاد، متوسط و کم امتیازهای زیر داده شد:

کم-۱	متوسط-۴	زیاد-۱۰
------	---------	---------

همچنین نظر به اینکه حوزه‌های کسب‌وکار شرکت صنام (با توجه به مأموریت این شرکت) دارای ارزش یکسانی نیستند، حوزه‌های کسب‌وکار نیز وزن دهی شدند که در جدول (۴) نمایش داده شده است. وزن دهی به حوزه‌های کسب‌وکار در مقایسه با یکدیگر، از بخش‌های مهم انجام مطالعه بود. زیرا اشتباہی هر چند کوچک می‌توانست تمام نتایج مطالعه را تحت تأثیر قرار دهد. به همین دلیل سعی شد تا نظرات صاحب‌نظران مورد توجه قرار گیرد. نتایج این بخش با همکاری عده‌ای از صاحب‌نظران آشنا به حوزه‌های کسب‌وکار و تکنولوژی‌های شرکت و در چند جلسه بحث، به دست آمده و سعی شده اعداد تا حد امکان منطبق با واقعیت شوند.

پس از تعیین حوزه‌های تکنولوژی و حوزه‌های کسب‌وکار، تجزیه و تحلیل اثرگذاری هریک از حوزه‌های تکنولوژی روی هر حوزه کسب‌وکار از نظر ارزش، تلاش و ریسک ارزیابی شد. مفهوم این شاخص‌ها با توجه به شرایط خاص شرکت صنام به صورت زیر مجدداً تعریف شد:

ارزش: میزان اهمیت هر حوزه تکنولوژی برای حوزه کسب‌وکار (از طریق بررسی نقش حوزه تکنولوژی در ایجاد مزیت رقابتی و با توجه به چشم‌انداز شرکت صنام).

تلاش: میزان منابع مصرفی و انرژی صرف شده در آن حوزه تکنولوژی و به تفکیک هر حوزه کسب‌وکار. ریسک: میزان خطر و دشواری به کارگیری هر حوزه تکنولوژی در راستای نیازهای حوزه کسب‌وکار. برای تعیین حوزه‌های تکنولوژی کلیدی با توجه به اهمیت شاخص ارزش و غیرقابل کمی کردن شاخص‌های ریسک و تلاش تصمیم براین شد که فقط با شاخص

حوزه‌های کسب‌وکار	وزن هر حوزه (به درصد)
حوزه کسب‌وکار تجهیزات ورزشی	۱۰
حوزه کسب‌وکار تجهیزات شکاری	۲۰
حوزه کسب‌وکار تجهیزات پلیسی	۷۰

جدول ۴: وزن دهی حوزه‌های کسب وکار

ساخت، مونتاژ و بسته‌بندی، تست و عملیات حرارتی و پوشش دهی به عنوان چهار حوزه تکنولوژی غیر کلیدی شرکت صنام تعیین شدند. همان‌طور که ملاحظه می‌شود حوزه‌های تکنولوژی‌های مهم بیش از ۸۰ درصد از اهمیت را به خود اختصاص می‌دهند. در واقع انتخاب حوزه‌های کلیدی براساس مفهوم آنالیز پاریتو بوده است.

برای تعیین امتیاز نهایی هر حوزه تکنولوژی جمع وزنی امتیاز آن حوزه در حوزه‌های کسب‌وکار مختلف محاسبه شد. نتیجه‌ی امتیازدهی در جدول (۵) نمایش داده شده است، که در آن چهار حوزه تکنولوژی، مدیریت تأمین، طراحی، ساخت لوله و مدیریت سفارشات، به عنوان حوزه‌های تکنولوژی کلیدی و چهار حوزه تکنولوژی

جمع امتیاز	پلیسی ۷۰ درصد			ورزشی ۱۰ درصد			شکاری ۲۰ درصد			حوزه‌های کسب‌وکار		
	ارزش	تلاش	ریسک	ارزش	تلاش	ریسک	ارزش	تلاش	ریسک	ارزش	تلاش	ریسک
۹	۱۰	۱۰	۱۰	-	-	-	۱۰	۱۰	۱۰	تکنولوژی ساخت لوله		
۱/۹	۱۰	۴	۱۰	۱	۱	۱۰	۱۰	۴	۱۰	تکنولوژی طراحی (سلاح و ادوات)		
۴	۴	۱۰	۴	۴	۴	۴	۴	۴	۴	تکنولوژی ساخت قطعات سلاح		
۵/۱	۱	۱۰	۴	۴	۴	۱	۱	۴	۴	تکنولوژی عملیات حرارتی و پوشش دهی		
۴	۴	۴	۴	۴	۴	۴	۴	۱۰	۴	تکنولوژی مونتاژ و بسته بندی		
۴	۴	۴	۴	۱۰	۱۰	۴	۱	۱۰	۴	تکنولوژی تست		
۸/۸	۱۰	۱	۴	۱۰	۴	۴	۴	۴	۱۰	مدیریت سفارشات (برنامه‌ریزی، فروش، صادرات، ابزارداری و...)		
۱۰	۱۰	۱	۴	۱۰	۴	۴	۱۰	۱۰	۱۰	مدیریت تأمین (خرید، ساخت خارج)		

جدول ۵: نتیجه امتیازدهی حوزه‌های تکنولوژی و حوزه‌های کسب‌وکار

۴-۲-۲) ارزیابی سطح دو نگاه فرایندی

مرحله‌ی دوم ارزیابی نظام مدیریت تکنولوژی شامل دو کارگاه آموزشی و چهار جلسه بحث و تبادل نظر بود. این ارزیابی به منظور تعیین تکنولوژی‌های کلیدی حوزه‌های منتخب (حاصل از بررسی‌های قدم قبل) است که در این مطالعه به صورت نمونه، تنها حوزه "تکنولوژی طراحی" مورد توجه قرار گرفته و سه حوزه‌ی دیگر (مدیریت تأمین، ساخت لوله و مدیریت سفارشات) در مرحله‌ی توسعه‌ی تحقیق، به آن پرداخته خواهد شد. بنابراین، لیستی از تکنولوژی‌های حوزه‌ی طراحی به صورت زیر تهیه شد:

۱. تکنولوژی طراحی به کمک کامپیوتر (CAD): نرم‌افزارهای قابل استفاده، شامل نرم‌افزارهای ترسیمی و تحلیلی،
۲. تکنولوژی نمونه‌سازی سریع: تولید نمونه‌های فلزی و غیرفلزی با روش‌های تولید خاص،
۳. تکنولوژی طراحی فرمان‌های مرکب: طراحی فرمان‌ها و گیج‌های کنترلی و قابل انعطاف،
۴. تکنولوژی طراحی فرایندهای تولید: طراحی پروسه و روش تولید جهت قطعات و محصولات،
۵. تکنولوژی طراحی تست و تسترهای طراحی روشن تست یک محصول تولیدی و طراحی تسترهایی که

مورد نیاز است،
۶. تکنولوژی مستندسازی: روش مستندسازی، به روز شدن اطلاعات، نگهداری و

با توجه به اختصاصی بودن و اهمیت هر تکنولوژی در جهت ایجاد مزیت رقابتی برای شرکت صنام با بحث و بررسی و کمک کارشناسان آشنا به فعالیت‌های شرکت، تکنولوژی‌های مهم این حوزه به شرح زیر تعیین شدند:

- طراحی به کمک کامپیوتر،
- طراحی فرمان‌های مرکب،
- طراحی تست‌ها و تسترهای.

در قدم بعد باید ضرورت و ظایف پنج گانه‌ی مدیریت تکنولوژی (شناسایی، انتخاب و ...) در ارتباط با هر یک از تکنولوژی‌های مهم مورد بررسی قرار گیرد. پس از بحث و تبادل نظر مشخص شد که تمام فانکشن‌ها برای تمام تکنولوژی‌ها لازم و ضروری هستند. قدم سوم به شناسایی وقایع و فعالیت‌هایی اختصاص دارد که اجرای فانکشن‌های پنج گانه را در ارتباط با هر یک از تکنولوژی‌های مهم مشخص می‌سازد. وقایع ثبت‌شده از پنج سال قبل و اقدامات در دست انجام برنامه‌ریزی شده تا سه سال آینده مورد بررسی قرار گرفته که در جدول (۵) نمایش داده شده است.

وقایع	خارجی	داخلی	تفصیل
			سیاست اقتصادی کشور و وزارت کشور، سیاست‌های حفاظت از محیط زیست، بهینه‌سازی سلاح‌ها، خصوصی‌سازی، تغییر نوع تولیدات، افزایش نرخ ارز
			تغییر مدیریت، اخذ ایزو، رتبه‌ی خوارزمی، استفاده از بخش خصوصی
فعالیت‌ها	شناسایی		نرم‌افزارهای طراحی، شناسایی شیوه‌های طراحی رقبا، شناسایی استانداردهای طراحی، شناسایی روش‌های مستندسازی، شناسایی روش‌های تست سلاح‌های ورزشی، پلیسی
	انتخاب		انتخاب نرم‌افزارهای شبیه‌سازی ترسیمی و تحلیلی، انتخاب شیوه‌های خاص طراحی، انتخاب نمونه‌سازی سریع، انتخاب روش مستندسازی، انتخاب روش تست
	کسب		کسب تکنولوژی نمونه‌سازی سریع، نرم‌افزار شبیه‌سازی تحلیل (خرید)، کسب تکنولوژی مستندسازی، کسب تکنولوژی تست (همکاری)
	بهره برداری		کسب تکنولوژی نمونه‌سازی سریع، نرم‌افزار شبیه‌سازی تحلیل (خرید)، کسب تکنولوژی مستندسازی، کسب تکنولوژی تست (همکاری)-آموزش نرم‌افزار
	محافظت		طبقه‌بندی، تأکید در قراردادها، ایجاد انگیزه در کارکنان، ثبت برخی نوآوری‌ها

جدول ۶: جدول وقایع - فعالیت‌ها

۵) جمع‌بندی نتایج و پیشنهادات

در این تحقیق نظام مدیریت تکنولوژی شرکت صنام برمبنای مدل فال، مورد ارزیابی قرار گرفت. نتیجه‌ی ارزیابی نشان داد که در شرکت صنام فعالیت‌های متنوع و ارزشمندی در تحقق محصولات مورد نیاز مشتری و در راستای ارتقای سطح تکنولوژی شرکت صورت می‌گیرد ولی این فعالیت‌ها در اکثر موقع فاقد ارتباط منطقی و مؤثر (سیستمی) هستند. به علاوه رویه‌ای مشخص و از قبل طراحی شده برای ارزیابی تأثیر این اقدامات بر ارتقای سطح عملکرد سازمان وجود ندارد.

عدم تأثیرپذیری مثبت فرایندها و عدم هم‌افزایی فناوری‌ها می‌تواند موجبات کاهش کارایی سیستم و افزایش هزینه‌ی تصمیم‌گیری برای مدیران را به وجود آورد. همان‌طور که براساس نظر مدیران ارشد شرکت، پس از ارائه‌ی نتایج، اذعان بر وقوع این رخداد در پیگیری بدون پشتوانه در توسعه‌ی کیفیت محصولات و فرایندهای آن مشاهده شده است و این امر به صورت افزایش سرانه‌ی هزینه‌ها، در تراز مالی حساب‌ها قابل رؤیت است.

بنابراین، پیشنهاد می‌شود، قبل از ورود به فاز توسعه‌ی کیفیت جامع، طراحی نظام

جامع مدیریت تکنولوژی در این شرکت صورت پذیرد تا نقاط قوت و ضعف فرایندها، ارتباط بین آن‌ها، هم‌راستایی آن‌ها با حوزه‌های کسب‌وکار، هم‌افزایی بین فناوری‌ها و اثربخشی سیستم اجرایی حاصل شود. برای این منظور می‌توان براساس اصول و مبانی طراحی سیستم، ابتدا طراحی مفهومی و سپس طراحی تفصیلی نظام مدیریت تکنولوژی را متناسب با شرایط و نیازهای شرکت صنام انجام داد.

همچنین لازم به ذکر است که در طراحی نظام مدیریت تکنولوژی، شرایط، الزامات، ساختار و رویه‌های شرکت صنام مدنظر قرار گرفته و حداقل تلاش برای تطبیق نظام مدیریت تکنولوژی با وضعیت موجود شرکت صورت پذیرد. اگرچه به نظر می‌رسد در جریان پیاده‌سازی نظام مدیریت تکنولوژی تغییر در بعضی از ارکان و رویه‌های سازمان اجتناب ناپذیر باشد.

بعد از ثبت وقایع- فعالیت‌ها، ارتباط فعالیت‌های انجام‌شده با کارکردها و وظایف مدیریت تکنولوژی مشخص شد. سپس به وسیله‌ی پرسش‌نامه‌ای اثربخشی فعالیت‌ها به‌طور دقیق‌تر نیز مورد ارزیابی قرار گرفت. متأسفانه جمع‌بندی اطلاعات حاصل از پرسش‌نامه‌ها، حاکی از این مسئله بود که فعالیت‌های انجام‌شده در پنج سال گذشته و برنامه‌ریزی شده برای سه سال آتی، تمام وظایف مدیریت تکنولوژی را در بر نمی‌گیرند. به علاوه اثربخشی فعالیت‌ها نیز از درجه پائینی برخوردار بوده است.

1. baner, M. (2009). Total quality management in the industrial organization: teamwork quality in new product development projects-an empirical investigation. European Journal of Innovation Management , Vol. 12, No. 1, pp. 35-55.
2. Jordan, J., Watkins, A., & Fleming, G. (2003). Development of rapid technology assessment tools: A new paradigm in Aerodynamic Design.
3. Kurokawa, S., Pelc, K., & Fujisue, K. (2005). Strategic management of technology in Japanese firms: literature review, pp. 223-247.
4. Li-Hua, R. (2007). What is technology management?, pp. 193-197.
5. Lindsay, J. (1999). The Technology Management Audit. Cambridge Strategy Publications.
6. Motwani, J. (2003). Critical factor and Performance of TQM. TOM magazine , Vol.13, No.4, pp.292-300.
7. Phaal, R., C.J.P., F., & D.R., P. (2000). Technology Management Assessment Guide.
8. Sahoo, T., Banwet, D., & Momaya, K. (2011). Strategic technology management in the auto component industry in India: A case study of select organizations. Journal of Advances in Management Research. pp. 8(1): 9-29.
9. Skilbeck, N., & Cruickshank, C. (1997). A Framework for evaluating technology management process. Proceeding of 1997 PICMET conference.
10. Torbica, Z., & Stroh, R. (1999). Impact of total quality management on home buyer satisfaction. Journal of Construction Engineering and Management , Vol. 125,No. 3, pp. 198-203.
11. Wang, H., & Hong, Y. (2009). China: technology development and management in the context of economic reform and opening. Journal of Technology Management in China. pp. 4 (1): 4-25.
12. White, M. A., & Bruton, G. (2007). The management of technology and innovation: a strategic approach“, thomson south-western, printed in Canada.
13. خلیل، ط. مدیریت تکنولوژی رمز مؤقیت در رقابت و خلق ثروت مترجم، سید محمد اعرابی، دفتر پژوهش‌های فرهنگی، ۱۳۸۳